

## Forslag

til

### Lov om ensartet og forbedret folkepension.

Fremsat den 15. marts 1977 af *Jørgen Junior* (FP), *Pilgaard Andersen* (FP), *Erlendsson* (FP) og *Glistrup* (FP).

§ 1. I andet halvår 1977 betaler staten 11.700 kr. til hver folkepensionist. For 1978 udgør beløbet 26.000 kr. Beløbene betales forud i lige store månedlige beløb. Første gang den 1. juli 1977.

§ 2. Ret til at modtage folkepension som angivet i § 1 har alle personer, der senest den 1. i udbetalingsmåneden er fyldt 67 år og har været optaget i dansk folkeregister

som bosat her i landet i de sidste 10 år, og personer, der ifølge internationale aftaler ligestilles med ovennævnte.

Stk. 2. Den, der således har erhvervet ret til folkepension, bevarer denne ret til og med den sidste måned, han eller hun lever.

§ 3. Personer, der senest den 1. juli 1977 har opnået ret til større folkepensionsbeløb, bevarer denne ret.

### Bemærkninger til lovforslaget.

#### I. Almindelige bemærkninger.

1) Lovforslaget er med de af tidsforskydningen følgende ændringer stort set en genfremsættelse af et i folketingsåret 1974-75 i såvel 1. som 2. samling fremsat lovforslag, (Folketingstidende 1974-75, 1. samling, forhandlingerne sp. 1167 og 2510 og tillæg A sp. 1443, samt 2. samling, forhandlingerne sp. 252 og 2977 og tillæg A sp. 1189). Begrundelsen for lovforslaget er først og fremmest, at folkepensionisterne efter fremskridtspartiets opfattelse bliver behandlet for dårligt af samfundet — også i økonomisk henseende. På fremskridtspartiets statsbudgetforslag for 1977 og 1978 er derfor foreslået besparelser på mindre påkrævede offentlige udgiftskonti, så der er blevet plads til udgifterne ved forslagens gennemførelse — ca. 2,2 milliarder kroner i merudgifter for finansåret 1977-78 og ca. 13 milliarder kroner som samlet statsudgift til folkepension i finansåret 1. april 1978-31. december 1978.

2) Den nuværende folkepensionslovgivning er alt for indviklet med det beklagelige og uacceptable resultat, at størrelsen af pensionen alt for ofte svin-

ger på en måde, der er uforståelig for de fleste. Dette skaber utryghed hos modtagerne og fører ud i en alt for stor administration.

3) Sociale ydelser ud over folkepensionen bør gives i det omfang, der er behov for.

4) Samfundets pension bør være ens for alle. Offentligt ansatte bør ikke favoriseres gennem særligt høje alderspensioner. Derfor må den nuværende udvikling til gavn for samfundets stærkeste presionsgrupper ændres til en mere solidarisk tilstand. Hvor arbejderen og kontorchefen opnår det samme. Hvor der ikke længere gives højere pension til den mand, der har været så heldig at have været placeret i det offentlige 36. lønramme, end til det postbud eller den DSB-funktionær, der har måttet arbejde hele sit liv til en lavere løn og for øjeblikket også får en ringere pension end sin tidligere foresatte.

Reglen i grundlovens § 27, stk. 2, er ikke til hinder for, at særreglerne om pensionering af tjenestemænd praktisk talt afskaffes over en kortere periode. De nærmere enkeltheder for overgangsperioden påtænkes udformet i bemærkninger til ændrings-